

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ «ΚΕΙΜΕΝΟ 1»

«Συμβατικός και εναλλακτικός τουρισμός»

«Τεμπέλης παραθεριστής ή...»

Πράγματι, οι διακοπές σε ένα μεγάλο ξενοδοχειακό συγκρότημα που προσφέρει στους πελάτες του τα πάντα -διατροφή, αθλητικές δραστηριότητες, διασκέδαση- είναι συνήθως η επιλογή που κάνουν τα πιο εσωστρεφή, ανασφαλή και δύσπιστα άτομα. Όμως και η επιλογή κάποιου να επιστρέψει κάθε χρόνο στο ίδιο μέρος, στο ίδιο ξενοδοχείο και κατά προτίμηση στο ίδιο δωμάτιο, αποτελεί επίσης τυπική συμπεριφορά του «τεμπέλη» τουρίστα, ο οποίος νιώθει ότι μπορεί να χαλαρώσει και να απολαύσει τις διακοπές του μόνον όταν τα πάντα βρίσκονται... «υπό έλεγχο».

Σε αυτά τα ψυχολογικά χαρακτηριστικά και στις προ διαμορφωμένες «προσδοκίες» των τουριστών- καταναλωτών βασίζεται το πλανητικό μάρκετινγκ των μαζικών διακοπών: αφού έχουν διαμορφώσει - μέσω άμεσων ή έμμεσων διαφημίσεων- τις προσδοκίες των περισσότερων παραθεριστών, οι μεγάλες τουριστικές εταιρείες κατασκευάζουν ένα ονειρικό ταξιδιωτικό σενάριο ή μια συγκεκριμένη «τουριστική όαση» που, προφανώς, ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των πελατών τους. Έτσι, ο «τεμπέλης» τουρίστας δεν αναζητά νέες εμπειρίες από τις διακοπές του αλλά, αντίθετα, την καθησυχαστική επιβεβαίωση και την επανάληψη των τεχνητά καλλιεργημένων αναγκών του.

Όμως, σε αυτή τη συντηρητική «επιλογή» του υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος της απογοήτευσης: το γεγονός ότι επέλεξε το ίδιο ξενοδοχείο, στο ίδιο μέρος όπου πέρυσι είχε περάσει υπέροχα, δεν του παρέχει καμία εγγύηση για την επιτυχία των φετινών διακοπών του! Έτσι, ο «τεμπέλης» τουρίστας δεν αναζητά νέες εμπειρίες από τις διακοπές του αλλά, αντίθετα, την καθησυχαστική επιβεβαίωση και την επανάληψη των τεχνητά καλλιεργημένων αναγκών του. Θα ήταν ωστόσο απλοϊκό να πιστέψει κανείς ότι υπάρχει ένας και μοναδικός τύπος «τεμπέλη» τουρίστα.

Στην πραγματικότητα υπάρχουν πολλές παραλλαγές στο ίδιο θέμα: διαφορετικά άτομα μπορεί να επιλέξουν ακριβώς τον ίδιο τόπο ή τρόπο διακοπών για εντελώς διαφορετικούς λόγους. Για παράδειγμα, όταν ένας σωματικά και ψυχικά καταπονημένος τουρίστας επιλέγει τις ανέσεις ενός μεγάλου ξενοδοχείου το κάνει για διαφορετικούς λόγους από τον τουρίστα που «επέλεξε» το ίδιο ξενοδοχείο για λόγους κοινωνικής προβολής.

Πέρα όμως από τα προσωπικά κίνητρα, τις προτιμήσεις ή τις ψευδαισθήσεις του κάθε τουρίστα, παραμένει αναμφισβήτητο ότι τα γιγάντια ξενοδοχειακά συγκροτήματα, τα σύγχρονα «τουριστικά χωριά» λειτουργούν τελικά ως φυλακές πολυτελείας: είσαι ελεύθερος να κάνεις σχεδόν τα πάντα, αλλά σε αυστηρά προδιαγεγραμμένους χώρους και χρόνους, χωρίς καμία ανάγκη επαφής με το εξωτερικό περιβάλλον, τον πολιτισμό και τους ανθρώπους του τόπου.

Ένας τρόπος διακοπών που καθόλου δεν συνάδει με την κυρίαρχη, σήμερα, τουριστική επιταγή, η οποία επιτάσσει να αναζητά κανείς πάση θυσία στις διακοπές του «νέες» και όλο και πιο «εξωτικές» εμπειρίες. Αν όμως αυτή είναι η κυρίαρχη τουριστική μόδα, τότε το μοντέλο του «τεμπέλη» τουρίστα

φαντάζει σχεδόν εναλλακτικό: επιμένει να πηγαίνει διακοπές για να χαλαρώνει και να ξεκουράζεται και όχι για να επιστρέψει από αυτές πιο εξαντλημένος...

«ακαταπόνητος τουρίστας»

Με τον όρο «εναλλακτικός τουρισμός» (alternative tourism) περιγράφουμε συνήθως τις πιο διαφορετικές τουριστικές δραστηριότητες: την πεζοπορία ή την ορειβασία, την ιππασία και την ορεινή ποδηλασία, τις διάφορες οικοτουριστικές και αθλητικές εμπειρίες στην άγρια φύση. Κοντολογίς, οι άνθρωποι που καταφεύγουν σε αυτό τον τύπο διακοπών αναζητούν ασυνήθιστες και συνήθως σωματικά εξαντλητικές δραστηριότητες οι οποίες, όμως, τους προσφέρουν αξέχαστες ή και ιδιαιτέρως αναζωογονητικές εμπειρίες, εντελώς διαφορετικές από αυτές του συμβατικού τουρισμού.

Η επιτυχία αυτών των εναλλακτικών διακοπών δεν εξαρτάται αποκλειστικά από την καλή φυσική κατάσταση των ατόμων που συμμετέχουν, αλλά και από την καλή σηματοδότηση, την ασφάλεια, την παρουσία καλά οργανωμένων καταλυμάτων για τους ταλαιπωρημένους οδοιπόρους. Οι διακοπές ως επιστροφή στην «άγρια φύση» έγιναν μόδα κατά τις αρχές της δεκαετίας του 1990 και από τότε ένας όλο και μεγαλύτερος αριθμός φυσιολατρών επιδίδονται, κάθε χρόνο, σε αυτό το ιδιαίτερα απαιτητικό είδος τουρισμού. Πώς όμως εξηγείται η μεγάλη επιτυχία των εναλλακτικών διακοπών; Προφανώς, δεν πρόκειται για μια μαζοχιστική αυταπάτη των, μέχρι χθες, κομφορμιστών τουριστών. Αντίθετα, πλήθος βιοϊατρικών και ψυχολογικών ερευνών επιβεβαιώνουν τη ζωτική ανάγκη του ανθρώπου των πόλεων να ανανεώνει περιοδικά τη σχέση του με τη φύση. Και η πεζοπορία μέσα στο φυσικό περιβάλλον έχει αποδειχτεί μία ιδιαίτερα επωφελής άσκηση όχι μόνο για την καλή σωματική υγεία αλλά και για την ανανέωση της ψυχικής διάθεσης των επίμονων περιπατητών και των ορειβατών.

Μάλιστα, ο Ντάνιελ Λίμπερμαν (Daniel Lieberman), κορυφαίος εξελικτικός βιοανθρωπολόγος που διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ, έχει παρουσιάσει αδιαμφισβήτητα επιχειρήματα υπέρ του γεγονότος ότι το ανθρώπινο σώμα, κατά την εξέλιξή του, κατασκευάστηκε για να περπατά με δίποδη βάδιση, διανύοντας καθημερινά τεράστιες αποστάσεις. Για παράδειγμα, οι μακρινοί προγονοί μας κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες έπρεπε να διανύουν 15 με 19 χιλιόμετρα κάθε μέρα για να βρουν τροφή, ενώ και οι μετέπειτα αγροτικοί πληθυσμοί διέθεταν τεράστια σωματική αντοχή.

Η συστηματική υποτίμηση της βιολογικής μας ανάγκης για σωματική άσκηση ή, έστω, για καθημερινό περπάτημα έχει ολέθριες επιπτώσεις για την υγεία μας. Όπως εξηγεί ο Λίμπερμαν στο εντυπωσιακό βιβλίο του «Η ιστορία του ανθρώπινου σώματος», κυκλοφορεί από τις εκδ. «Κάτοπτρο», εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης έχουν οδηγήσει το ανθρώπινο είδος σε μια μάλλον παράδοξη κατάσταση: μολονότι, κατά μέσο όρο, έχει αυξηθεί το προσδόκιμο ζωής και έχουν σαφώς βελτιωθεί οι συνθήκες διαβίωσης, οι άνθρωποι εξακολουθούν να υποφέρουν και συχνά να πεθαίνουν από κάποιες παθήσεις που η σημερινή ιατρική αδυνατεί να εξαλείψει.

Πράγματι, αρκεί να κοιτάξουμε γύρω μας για να διαπιστώσουμε ότι πολύ μεγάλος αριθμός ατόμων, ανεξαρτήτως ηλικίας, είναι είτε υπέρβαρα είτε υποφέρουν από παχυσαρκία. Και αυτή η παθολογική κατάσταση δεν εμφανίζεται μόνο στους κατοίκους των πιο ανεπτυγμένων κοινωνιών αλλά σε κάθε ανθρώπινο πληθυσμό που υιοθετεί τον σύγχρονο τρόπο ζωής και διατροφής, ο οποίος ευθύνεται άμεσα για την εκδήλωση πολλών θανατηφόρων καρδιακών και εγκεφαλικών ασθενειών. Εξ ου και η

επιτακτική ανάγκη να αναζητήσουμε εναλλακτικούς τρόπους ζωής ή, τουλάχιστον, να παρηγορηθούμε, για λίγο, με εναλλακτικούς τρόπους τουρισμού.

Σπύρος Μανουσέλης,

απόσπασμα άρθρου από την «Εφημερίδα των Συντακτών»,

efsyn.gr.

«KEIMENO 2»

[\[content/uploads/2015/01/20131211_prosohi_ston_poitiko_tourismo.jpg\]\(content/uploads/2015/01/20131211_prosohi_ston_poitiko_tourismo.jpg\)](http://vannasfakianaki.gr/wp-</p></div><div data-bbox=)

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ «KEIMENO 3»

«Ένα μονάχα αξίζει: το ταξίδι»

Νίκος Καζαντζάκης

Το ταξίδι κ' η εξομολόγηση στάθηκαν οι δυο μεγαλύτερες χαρές της ζωής μου.

Να γυρίζεις τη γης, να βλέπεις – να βλέπεις- και να μην χορταίνεις- καινούργια χώματα και θάλασσες κι ανθρώπους και ιδέες, και να τα βλέπεις όλα για πρώτη φορά, να τα βλέπεις όλα σα για τελευταία φορά, με μακρόσερτη ματιά, κι έπειτα να σφλανάς τα βλέφαρα και να νιώθεις τα πλούτη να κατασταλάζουν μέσα σου ήσυχα, τρικυμιστά, όπως θέλουν, ωσότου να τα περάσει από την ψιλή

κρισάρα του ο καιρός, να κατασταλάξει το ξαθέρι απ' όλες τις χαρές και τις πίκρες σου – τούτη η αλχημεία της καρδιάς, είναι, θαρρώ μια μεγάλη, αντάξια του ανθρώπου ηδονή.

~ Αυτά τα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη (απόσπασμα από τον πρόλογο του Νίκου Καζαντζάκη στο βιβλίο “Ταξιδεύοντας στην Ισπανία”.) συνοψίζουν το πάθος του για τα ταξίδια. Από την πρώτη του νεότητα μέχρι το θάνατό του δεν έπαψε να ταξιδεύει στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στην Ασία και στην Αφρική. Ήταν ένας ακούραστος ταξιδιώτης.

Νίκος Καζαντζάκης: Ελλάδα

Όλα στην Ελλάδα, βουνά, ποταμοί, θάλασσες, πεδιάδες, «ανθρωπίζουνται» και μιλούν στον άνθρωπο μια σχεδόν ανθρώπινη γλώσσα. Δεν τον καταπλακώνουν, δεν τον τυραννούν, γίνουνται φίλοι του και συνεργάτες. Η θολή, ακαταστάλαχτη κραυγή της Ανατολής, περνώντας από το φως της Ελλάδας, καθαρίζει, ανθρωπίζεται, γίνεται λόγος. Η Ελλάδα είναι το φίλτρο που λαγαρίζει με αγώνα πολύ το χτήνος σε άνθρωπο, την ανατολίτικη σκλαβιά σ' ελευτερία και τη βάρβαρη μέθη σε νηφάλιο λογισμό. Να δώσει πρόσωπο στο απρόσωπο, μέτρο στην αμετρία, ισορροπώντας τις συγκρουόμενες τυφλές δυνάμεις, τέτοια η αποστολή της πολυβασανισμένης στεριάς και θάλασσας που λέγεται Ελλάδα.

Είναι αληθινή χαρά, πλούτος μεγάλος να τριγυρνάς την Ελλάδα. Τόσο το ελληνικό χώμα είναι ποτισμένο με δάκρυα, ιδρώτα κι αίμα, τόσο τα Ελληνικά βουνά είδαν ανθρώπινον αγώνα, που ανατριχιάζεις λογιάζοντας πως στα βουνά ετούτα και τ' ακρογιάλια παίχτηκε η μοίρα της λευκής φυλής. Παίχτηκε η μοίρα του ανθρώπου. Σίγουρα σ' ένα από τ' ακρογιάλια αυτά, τα γεμάτα χάρη και παιχνιδίσματα, θα γίνηκε το θάμα της μετουσίωσης του ζώου σε άνθρωπο.

Γεμάτη μυστική αποστολή κι ευθύνη όχι μονάχα η γεωγραφική παρά κι η ψυχική τοποθέτηση της Ελλάδας, δύο ασύγαστα ρέματα συγκρούονται στις στεριές της και στις θάλασσες, και να γιατί η Ελλάδα στάθηκε πάντα ένα σημείο γεωγραφικό και ψυχικό ακατάπαυστα στροβιλισμένο. Η μοιραία αυτή τοποθέτηση επέδρασε θεμελιακά στην τύχη της Ελλάδας και του κόσμου.

Κοίταζα, οσφραινόμουν, άγγιζα της Ελλάδα, πεζοπορώντας, ολομόναχος, μ' ένα ραβδί από ελιά στο χέρι, μ' ένα δισάκι στον ώμο. Κι όσο έμπαινε μέσα μου η Ελλάδα, τόσο ένοιωθα και πιο βαθιά πως η μυστική ουσία της Ελληνικής στεριάς και θάλασσας είναι μουσική. Κάθε στιγμή το Ελληνικό τοπίο, ενώ μένει το ίδιο, αλλάζει ανάλαφρα, κυματίζει την ομορφιά του, ανανεώνεται. Έχει βαθιάν ενότητα και συνάμα ακατάπαυστα ανανεούμενη ποικιλία. Τάχα ο ίδιος ρυθμός δεν κυβερνάει και την Αρχαία τέχνη, που γεννήθηκε κοιτάζοντας, αγαπώντας, νογώντας και διατυπώνοντας τον ορατό γύρα της κόσμου;

Κοιτάχτε ένα Ελληνικό έργο της μεγάλης κλασικής εποχής, δεν είναι ακίνητο, μια αδιόρατη ανατριχίλα ζωής το διαπερνάει, παίζει σαν τις φτερούγες του γερακιού όταν σταθεί στην κορυφή του αγέρα και μας φαίνεται ακίνητο. Όμοια και το αρχαίο άγαλμα ζει, κινιέται αδιόρατα, συνεχίζοντας την παράδοση, ετοιμάζοντας τη μελλούμενη πορεία της τέχνης, ισορροπεί, σε αθάνατη μια στιγμή, την τρισυπόστατη ροή του καιρού.

Όταν ένας Έλληνας ταξιδεύει στην Ελλάδα, το ταξίδι του έτσι μοιραία μετατρέπεται σ' επίπονη αναζήτηση του χρέους. Πώς να γίνουμε κι εμείς άξιοι των προγόνων, πώς να τη συνεχίσουμε, χωρίς να τη ντροπιάσουμε, την παράδοση της ράτσας μας;

Μια αυστηρή ασύγαστη ευθύνη βαραίνει τους ώμους σου, βαραίνει τους ώμους όλων των ζωντανών Ελλήνων. Ακαταμάχητη μαγική δύναμη έχει το όνομα, όποιος γεννήθηκε στην Ελλάδα έχει το χρέος να συνεχίσει τον αιώνιο Ελληνικό θρύλο.

Ένα Ελληνικό τοπίο δε δίνει σ' εμάς τους Έλληνες μιαν αφιλόκερδη ανατριχίλα ωραιότητας, έχει ένα όνομα το τοπίο – το λένε Μαραθώνα, Σαλαμίνα, Ολυμπία, Θερμοπύλες, Μυστρά – συνδέεται με μιαν ανάμνηση, εδώ ντροπιαστήκαμε, εκεί δοξαστήκαμε, και μονομιάς το τοπίο μετουσιώνεται σε πολυδάκρυτη, πολυπλάνητη ιστορία. Κι όλη η ψυχή του Έλληνα προσκυνητή αναστατώνεται. Το κάθε Ελληνικό τοπίο είναι τόσο ποτισμένο από ευτυχίες και δυστυχίες με παγκόσμιο αντίχυτο, τόσο γεμάτο ανθρώπινο αγώνα, που υψώνεται σε μάθημα αυστηρό και δε μπορείς να του ξεφύγεις, γίνεται κραυγή, και χρέος έχεις να την ακούσεις.

by Αντικλείδι , <https://antikleidi.com>

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ :

ΘΕΜΑ Α

A.1.Να αποδώσετε περιληπτικά το περιεχόμενο των τριών πρώτων παραγράφων του «KEIMENOY 1» σε περίπου 80-100 λέξεις.

ΘΕΜΑ Β

B.1. . Να επαληθεύσετε ή να διαψεύσετε, με βάση το «Κείμενο 1», τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο τετράδιό σας δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος. Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με αναφορές στο κείμενο :

- 1.Ο τεμπέλης τουρίστας είναι συνήθως εσωστρεφές άτομο.
- 2.Οι τουριστικές επιχειρήσεις ανταποκρίνονται πλήρως στις πραγματικές ανάγκες των τουριστών, για να προωθήσουν το μοντέλο του μαζικού τουρισμού.
- 3.Ο σύγχρονος τρόπος διακοπών επιτάσσει ένα κουρασμένο και εξαντλημένο τουρίστα.
- 4.Ο εναλλακτικός τουρισμός εξαρτάται αποκλειστικά από την καλή φυσική κατάσταση των τουριστών.
- 5.Ο εναλλακτικός τουρισμός μπορεί να προσφέρει ανακούφιση σε ασθένειες, που ταυτίζονται με έναν πιο καθιστικό τρόπο ζωής.

Μονάδες 10

B.2.α. Να εντοπίσετε το είδος της νοηματικής σχέσης , που δηλώνουν οι λέξεις με έντονα γράμματα της πρώτης παραγράφου. Έπειτα, να αιτιολογήσετε τη χρήση της διπλής παύλας ,των αποσιωπητικών και των εισαγωγικών στην ίδια παράγραφο.

Μονάδες 8

B.2.β. «Κοντολογίς, οι άνθρωποι που καταφεύγουν σε αυτό τον τύπο διακοπών αναζητούν ασυνήθιστες και συνήθως σωματικά εξαντλητικές δραστηριότητες ..» Να αναγνωρίσετε το είδος της σύνταξης, να δικαιολογήσετε τη χρήση του από τον συγγραφέα και να τη μετατρέψετε στην αντίθετη σύνταξη ,προβαίνοντας στις απαραίτητες αλλαγές.

Μονάδες 7

B.3. Να επισημάνετε το θέμα , που επιχειρεί να περιγράψει μέσω της εικόνας ο σκιτσογράφος. Στην πορεία να δώσετε δύο τίτλους , που να εναρμονίζονται με το σκίτσο. Ο ένας να έχει δηλωτικό και ο άλλος συνυποδηλωτικό χαρακτήρα.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Γ

Γ.1.α.Να επισημάνετε δύο αφηγηματικούς τρόπους, που χρησιμοποιεί ο Καζαντζάκης, ώστε να επιτύχει την ευαισθητοποίηση των αναγνωστών.

Μονάδες 7

Γ.1.β.Ποιό είναι το θέμα του αποσπάσματος του «ΚΕΙΜΕΝΟΥ 3» . Τεκμηριώστε την άποψή σας με δύο κειμενικούς δείκτες.

Μονάδες 8

ΘΕΜΑ Δ

Δ.1.Σε μία επιστολή , που καλείστε να αποστείλετε στον υπουργό τουρισμού, να καταδείξετε τις αρνητικές επιπτώσεις που παρουσιάζει η υπερανάπτυξη του μαζικού τουρισμού και να παραθέσετε επιχειρήματα για την προώθηση των εναλλακτικών μορφών τουρισμού από το Κράτος(350-400 λέξεις).

Μονάδες 30